

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap8 ,5-8.14-17

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Filippus tuli ühte Samaaria linna ja kuulutas neile Messiast. Aga rahvas pani seda ühel meelel tähele, mida Filippus rääkis. Nad kuulasid teda ning nägid tunnustähti, mida Filippus tegi. Sest paljudest, kes olid vaevatud kurjadest vaimudest, läksid need vaimud valju häälega karjades välja, aga paljud, kes olid halvatud ja jalutud, said terveks. Nii oli selles linnas suur rõõm. Kui apostlid, kes olid Jeruusalemmas, said kuulda, et Samaaria on Jumala sõna vastu võtnud, siis läkitasid nad nende juurde Peetruse ja Johannese. Peetrus ja Johannes tulid Samaariasse ja palvetasid sealsete eest, et nad saaksid Püha Vaimu, sest Vaim ei olnud alla tulnud veel kellegi peale nende seast, vaid nad olid üksnes ristitud Issanda Jeesuse nimesse. Siis panid apostlid neile oma käed peale ja nad said Püha Vaimu.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps66 ,1-3a. 4-5. 6-7a 16.20 R:1)

R: Hõisake Jumala ees, kõik maad.

Hõisake Jumala ees, kõik maad,
mängige tema nime kirkusele.
Ülistage teda austuse ja kiitusega,
ütelge Jumalale: "Kui aukartustäratavad on sinu teod!"
R:

Kummardagu sind kogu maailm ja laulgu sulle kiitust,
laulgu kiitust sinu nimele.
Tulge ja vaadake Jumala tegusid,
aukartustäratav on tema töö inimlaste seas.
R:

Tema muutis mere kuivaks maaks
ja me läheme jalgsi läbi vetevoogude.
Rõõmustagem tema üle,
tema valitseb igavesti oma vägevuses.
R:

Kõik, kes te kardate Issandat, tulge ja kuulake,
ma räägin teile, mida head on tema minule teinud.
Jumal olgu kiidetud, sest tema ei ole ära põlanud mu palvet,
ega pööranud oma heldust minust kõrvale.
R:

(Teine lugemine 1Pe3 ,15-18)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Mu armsad, pidage Issandat Jeesust Kristust pühana oma südames, olge alati valmis vastama igähele, kes teilt küsib lootuse kohta, milles te elate. Kuid vastake tagasihoidlikult ja aupaklikult, sest teie südametunnistus on puhas. Siis jäävad häbisse kõik, kes laimavad teie head käitumist Kristuses - jäävad häbisse just selles, milles nad teid halvustavad. On ju parem kannatada heade tegude pärast - kui see on Jumala tahtmine - kui et kurjade tegude pärast. Sest Kristus on pattude pärast surnud ühel ainsal korral - õige patuste eest, selleks, et meid Jumala juurde juhtida. Ehkki ta surmati ihus, on ta vaimus elavaks saanud.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14 ,23)

Halleluuja. Kui keegi peab minu käske, siis minu Isa armastab teda ja me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh14 ,15-21)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: Kui te armastate mind, siis pidage minu käske. Ja ma palun Isa, ning tema annab teile teise Lohutaja, et tema oleks teiega igavesti. See on tõe Vaim, keda maailm ei saa vastu võtta, sest maailm ei näe ega tunne teda. Aga teie tunnete teda, sest ta jääb teie juurde ja on teis enestes. Mina ei jäta teid vaeslasteks, vaid tulen teie juurde. Veel pisut aega, ja maailm ei näe mind enam, aga teie näete mind, sest mina elan, ja ka teie jääte elama. Sellel päeval te mõistate, et mina olen Isas ja teie minus ning mina teie sees. Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind. Aga kes mind armastab, teda armastab minu Isa, ning minagi armastan teda ja ilmutan end temale.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, lapsi ei ole vaja eriti kasvatada. Väikesed lapsed on ju tegelikult nagu lemmikloomad, kellelt saab nõuda, et nad oskaksid tualetti kasutada, et nad ei teeks midagi katki ja mängiksid ilusti, teeksid armsaid lollusi ja hoiaksid nii vanemate tuju üleval...

Enne kui emad ja isad minuga nüüd pahandama hakkavad, et mida üks preester ka laste kasvatamisest teab, lubage mul täpsustada. Ma tahtsin öelda, et last pole vaja kasvatada professionaalseks lapseks, vaid vanemate ülesanne on hoopiski kujundada tulevast täiskasvanut temas. Sest lapsed kasvavad suureks, ja meie kohus on neid selleks võimalikult hästi ette valmistada. Me ei tohi neid vaimselt alatiseks lasteks jätta, nii nagu me paraku teeme oma lemmikloomadega.

Niisamuti on lugu ka inimkonna vaimuliku lapsepõlvega. Kindlasti on dokumendid varase ühiskonna arengust huvitavad uurida, kuid nende sisu on meie jaoks juba ületatud - siin oleme meie täiskasvanumaks saanud. Ometi ei ole meil vahest julgust seda tõeks tunnistada, mida meie silmad tegelikult juba näevad, sellepärast me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Kui te armastate mind, siis pidage minu käske. Need sõnad, armsad õed ja vennad, kõlavad meie kõrvus ilmselt teistmoodi kui aastasadade eest, kuigi seaduse mõte - teha head ja vältida kurja - on meilegi arusaadav ja kohustav. Nii nagu Jeesus ütleb: "Mina ei jäta teid vaeslasteks, vaid tulen teie juurde." Nii on ta Püha Vaimu kaudu alati meie juures ja ta on meid õpetanud vaatama ka sügavamale sõnade taha.

Jumala käskude juures ei jää märkamata, et suurem osa neist on pigem keelud, mitte niivõrd üleskutsed midagi head teha. Paraku teame tänapäeval liigagi hästi, et ainult käskudel ja keeldudel põhinev kasvatus ei ole eriti tulemusrikas.

Juba loomariiki vaadeldes saab meile peagi selgeks, et röövlomad ei jahi saakloomi kurjusest või jumalapõlgusest, vaid tahavad lihtsalt süüa, ning paraku on nad on lihasööjad. Niisamuti ei pane pangaröövel end enamasti ohtu mitte kurja, vaid raha pärast. Muidugi ei saa pangaröövlit päriselt röövlomadega võrrelda, sest röövlomal ei ole valikut. Inimene saab mõistusega küll aegajalt ärkavaid loomalikke instinkte piirata, kuid paraku ka vastupidi - neid võimendada, ja oma käitumisele kavalaid õigustusi leida.

Inimesed ei ole saiakesed, küpsetatud samast taignast ja samade koostisosadega, ning mõndagi oleneb konkreetse isiku Ap rilikkusest ja ka kasvatuses. Paljud kurjategijad on oma lapsepõlve - kas liiga range või siis ükskõikselt hoolimatu - kasvatuses produktid, keda pole kunagi armastatud, kes on pidanud r ovlooma kombel endale ise elus teed rajama. Niisugused isikud on moraalselt ebaküpsed ja nende hing on haavatud, sellepärast nad r ndavad igaks juhuks alati esimesena. Ja on ka neid, kes peavad neile osaks saanud eeliseid, rikkust ja k ikelubavaid vanemaid oma v aramatuks  iguseks. Nemad kohtlevad tihti teisi inimesi mitte isikutena, vaid omaenda eesmärkide saavutamiseks vajalike objektidena. Mõned inimesed aga on lihtsalt vastuvoolu ujujad, kes p uavad kogu oma elu teha vastupidist sellele, mida nad on lapsepõlves kogunud, olgu see siis hea või halb.

Kui lähtuda inimese isiklikust vastutusest oma tegude eest, siis on meis kõigis headus ja kurjus üsna segunenud. Keegi meist ei saa hüpata üle oma varju, ja moraalne vari, mille igauks meist heidab, on üsna erinev. Nii mõnegi inimese jaoks oleks repressiivne karistus kõige suurem heategu, mis suudaks neid õigel ajal kurjalt teel eemale juhtida. Seevastu teise inimese kogu probleem ongi selles, et saatus on teda liiga palju karistanud, ning nemad vajavad pigem mõistvat inimlikkust ja tunnustust. Paraku on küll olemas ka lõplikult kibestunud inimesi, kes on inimlike vahenditega ravimatud; samuti on meie seas alati ajufunktsioonide häiretega inimesi, kes ei ole parimagi tahtmise juures võimelised kaasa tundma ega suuda vastutada oma tegude eest.

Võibolla õpib inimkond tulevikus k sitlenema ka neid, täna lootusetuid juhuseid, ilma et kedagi peaks isoleerima. Kuid me võime olla r  msad sellegi üle, et me teame juba nii palju põhjuseid, miks inimesed nii erinevalt käituvad. Mingis mõttes on vabastav teada, et tegemist pole niivõrd mingi müstilise ja ületamatu kurjuse või deemonite tõega, kuivõrd pigem haiguse ja traumadega, või siis armastuse ja hoole puudumise traagiliste tagajärgedega.

Armsad  ed ja vennad, kui vanemad vaatavad heldinult oma väikseid lapsi ja mängivad nendega, siis ei tohi nad unustada, et ükskord saavad need armsad olevused suureks. Nii tuleb neid ka kasvatada, et nad läheksid elu katsumustele vastu nii hea ettevalmistusega kui võimalik, ei kogeks liiga vähe armastust või liiga palju ette ära tegemist, et nad õpiksid õppima, omaenda saavutustest r  mu tundma, ja oleksid võimelised iseseisvalt ja ettenägelikult oma eluprobleeme lahendama. Inimkond on õppinud, et Jumala käsud ei ole ainult keelud, vaid muutuvad armastuse käsu kaudu ülesandeks - ülesandeks olla hea tegemisel ja kurjuse vastu võitlemisel asjaoludega arvestav ja kaugen gelik.

Siis saavad ka need Jeesuse sõnad kord tõeks: "Kes usub minusse, see teeb neidsamu tegusid mida mina teen, ja teeb neist suuremaidki, sest mina lähen Isa juurde" (Jh 14,12). Aamen.